

Mámě

Denisa | Vanda
Písaříková | Schreierová

CPress Brno
2017

Mámě

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Vanda Schreierová a Denisa Písaříková
Mámě – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Mámě

*Jak mít šťastné
miminko
a nepicnout se
z toho všeho*

Vanda
Schreierová

Denisa
Písaříková

CPress Brno
2017

O tom, jak by se mělo přistupovat k dětem a jak je vychovávat, jsem měla vždycky jasno. Tedy pokud šlo o cizí děti a já žádné neměla. Jakmile se mi narodila dcera, byla jsem docela ztracená. Od prvního dne se ke mně valily rady žádané i nežádané, které si ve výsledku vždy odporovaly. A když jsem se začala ptát, dopadlo to odkazem na mateřský instinkt a uklidnění, že to bude dobré. Jenomže v mém případě se to mateřské sebevědomí nenarodilo s miminkem. S miminkem přišly na svět akorát tak pochybnosti ve vlastní schopnosti a nekonečný strach o něj. Měla jsem to štěstí, že jsem u sebe měla holky Denisu s Vandou, které mi několikrát pomohly urovnat myšlenky, a najít tak to mateřské sebevědomí. Už se nebojím strašáka zvaného rozmazlení, neříkám si „Teď bych měla...“ a řeknu vám, že je to super osvobozující. Přeju i všem ostatním, aby měli odvahu jít trochu proti zaběhlým zvyklostem a většinovým názorům, a nebáli se vyslyšet své děti. Já věřím tomu, že se to časem vrátí, a hlavně... každý případný zlozvyk lze odnaučit. :-)

Má vá,

Gábina s Gitou

Obsah

Úvod	6
1. Těhotenství	9
2. Matrice	16
3. Kontaktní přístup k rodičovství	21
4. Vigantol	29
5. Kojení	32
6. Zavinování	40
7. Pláč	45
8. Baby masáže	53
9. Handling	60
10. Spánek	73
11. Bezplenková metoda	83
12. Látkové pleny	88
13. Nošení dětí	94
14. Vaničkování	105
15. Vývoj dítěte	115
16. Příkrmy	129
17. Barefoot	135
18. Odplenkování	145
19. Vzдор	151
20. Klíč ke štěstí	157
Závěr	166

- 6 Milé mámy, tátové, babičky i dědové, jsme dvě, máme čtyři děti. Denisa má jedno, Vanda zbytek. Obě jsme mámami hrozně rády a o to víc nás mrzí, když vidíme, kolik je tady u nás škarohlídů, překážek, mraky různých informací, co tvoří jenom chaos, nepochopení, předsudky a nejisté rodiče. Vadí nám to. Proto obě v oboru „děti“ podnikáme. Vanda má vanickovani.cz a Denisa vyrábí šátky na nošení dětí. Věříme, že když budeme něco dělat – mluvit s maminkami, psát články, šít šátky, vaničkovat, kojit a budeme to dělat hodně intenzivně, něco změníme. Proto jsme vám taky napsaly tuhle knížku, abyste rychleji našli cestu, po které se jako rodiče vydáte.
- Prošly jsme si porodem, šestinedělím, kolikami, naše děti nespaly, plakaly, zaváděly jsme jim příkrmy, nosily je v šátku, manipulovaly s nimi podle babičky a podle tety z lesa, byly jsme bezmocné, nechaly jsme je naočkovat, byly u toho, když se jim prořezal první zoubek, máme za sebou odplenkování či první krůčky a frčíme pořád dál. Dneska už čerpáme z naší intuice a zkušenosti, ale vše, co pro vás připravujeme, vaříme vždy na základě moderní medicíny, poznatků ve fyzioterapii, nezapomínáme na přírodu a kořeníme to svými zkušenostmi, které jsme jako matky načerpaly. Věříme, že ani moc vpravo, ani vlevo není dobře. Zlatý střed. Nepoužíváme vykřičníky, nesmíš, musíš, nejlepší, nejhorší nebo nikdy. Nemáme dogmatický pohled a nejsme uzavřené „alternativním metodám“, jen je třeba, aby byly logické a vyzkoušené. Plno „alternativního“ nám připadá normální. Upřímně nás štvou tábory rádců, kteří vám dají pravidlo i na to, kterou rukou pustit kohoutek s teplou vodou, když jdete umývat miminku zadeček. O trochu méně nám lezou na nervy rady typu: udělej si to, jak chceš, to je na tobě. Dělej to, jak to cítíš. Ale co když je maminka naprosto nejistá, zmatená, unavená a cítí jen to, že prostě neví? Aha?! Co teď. My tu jsme proto, abychom jí ukázaly, kudy a jak uchopit miminko, jak stát a vědět, jestli zprava nebo zleva a nebýt u toho vydě-

šená. Nabízíme vám takový tahák. Pomůžeme vám se zorientovat, abyste sami věděli, že takhle a tudy se vám půjde dobře. A je jedno, jestli s námi nebo vás bude provázet někdo jiný, ale budete cítit, že jdete správně, a to je náš cíl. Věříme, že každá maminka je pro své miminko tím největším odborníkem, jen je někdy potřeba jí ukázat cestu a šťouchnout do ní, že už jí svítí zelená.

7

Vanda a Denisa

*„Zlato,
sedíš?“*

Dvě čárky, aleluja!

Denisa

Jsem těhotná. Miminko. Dítě, co bude jednou dospělákem, nový život. Tak dobře. A dál to bude jak? Málo spánku, pořád to bude brečet, nebo to snad měl někdo jinak? Nepropadám panice. Vůbec. Je to pecka! Budu máma. Ten malinký drobeček bude jenom můj. A co když... Mám strach. Ne, jdu do toho! Nebo radši nejdu. Jdu reklamovat ten test? To by bylo asi trapný. Jak to, že dvě čárky? Neukazuje ten papírek nějakou chybu? To se stává, ne? Půjdu ještě k doktorovi. Nikomu to neřeknu. „Zlato, sedíš? Tak si radši nalij panáka...“ Kdy se to jako stalo? A ba jo, dvě flašky chardonnay. Nebo to byla rulanda? Čert to vem! Nebo asi by se patřilo říct: dítě to vem. Dítě. Těhotná. Tak to teda funguje! A co proběhlo hlavou vám?

9

Pokud jste při pohledu na dvě čárky vyletěla na padesátý obláček nad zemí, jste blažená, hned krásná, není vám špatně, od první minuty na svoje zrníčko v bříšku mluvíte – moc vám upřímně gratuluju a klidně nalistujte další kapitolu, protože tuhle nepotřebujete číst. Tohle píšu hlavně pro holky, co jsou vyděšené z toho, co že ten hloupý „lakmusový“ papírek ukazuje. Není hloupý, dělá, co umí, a my to zvládneme. Vy to zvládnete, všechny to zvládly a je to skvělý!

Potřebujete igelitový pytlík buď na zklidnění dechu, nebo na nevolnost, připadáte si rozlehle a roztekle jako panna cotta (navíc bez malin, čokolády nebo karamelu)? Přesně kvůli vám tohle píšu, protože vím, jaký to je být zaskočená dvěma čárkami. Je to boží. A všechn ten zmatek za pár týdnů skončí, sedne si to pěkně na zadek a všechny najdete ten svůj obláček. Nic si nevyčítejte, nebudete horší máma, že vás to na začátku trochu vyvedlo ze zenu. Budete nejlepší máma. Miminka chodí k rodičům, kde jim bude nejlíp. Takže no stress, ono to dobře dopadne.

Pamatuju si, že mě příšerně překvapilo, že se děti dělají přesně tím způsobem, jak se píše v učebnici biologie pro osmou třídu základní školy. Nejdřív mě chytla panika, pak jsem to šla oznámit svému muži a požádala ho, aby to bral s klidem, přece to může být planý poplach. Pak jsem šla do sprchy, kde mi došlo, že mi je špatně. Byl večer a měla jsem ranní nevolnost. Pecka!

Ranní nevolnosti trvají celý den

Pokud málo jíte, tak nevolnost nikdy neskončí. Nejlepší je pravidelně pořád, skoro nonstop jíst. Vyplatí se najít vhodnou potravinu, co vám udělá dobře. U mě to byly třeba nektarinky. Plno žen si chválí kandovaný zázvor nebo hroznový cukr. Důležité je myslet na to, že na začátku těhotenství vám může velmi rychle klesnout hladina cukru v krvi, takže se vám udělá hodně rychle šoufl. Proto je dobré mít pořád v kapse nějakou sacharidovou bombu. Cokoli, do čeho budete moci kousnout. Zásadní je, abyste se poslouchala. Máte chuť na pivo? Klidně si jedno dejte. Potřebujete občas ostrý jídlo? Dejte si. Kafe? Jedno ještě nikdy žádnému pulečkovi v břiše neublížilo. Samozřejmě se tu bavíme o normálním průběhu těhotenství. Nikoho tu nenabádám, aby vypil deset plzní nebo za den do sebe kopnul osm espress.

Musíš jíst za dva

Nemusíš. Miminko spotřebuje v podstatě jen pár desítek kalorií navíc. Radím jíst vše, na co máte chuť, ale myslet na to, že žaludek máte pořád jenom jeden.

Emoce tryskají všude kolem

Tohle je hrozně choulostivé. Děvčata, myslete pořád na to, že jste nastřelené koňskou dávkou hormonů. Cítíte se různě. Prázdné, nesvé, unavené, veselé, smutné, šťastné, neradujete se z miminka, připadáte si hrozně, vyčítáte si všechno. Je to normální. Skončí to. Budete těhotná i normálně. :-) Myslete na to, že to, co vás nechá prožít první trimestr, jste na žádným mejdanu nezkusily. Dobrá zpráva je, že bude líp a děje to skoro každé.

„Kdybys potřebovala, jsem tu pro tebe“

Počítejte, že tohle uslyšíte asi miliónkrát. Slušně vám to poleze na nervy. Vtipné na tom je, že v různých podobách se kolem spamových rad a projevů pochopení vašeho okolí budeme motat většinu této knihy. Všichni jsou najednou chytrí, zkušení a to jenom proto, že mají třeba jen půl roku náskok. Následující věty si, milé dámy, prosím pamatujete. Jenom vy rozhodujete. O všem. Je to děsně osvobozující, povznášející a ty

hormonální exploze budou stát za to, když budete vědět, že pořad máte svůj vlastní mozek, který jede přesně podle scénáře a neodchýlí se ani na milimetr.

Nepodcenit přípravu je zásadní

Tahle oblast je náročná pro zdárné zvládnutí. Potřebujete hodně silnou hlavu. Milión kurzů, milión reklam na pomůcky, bez kterých nebudete kvalitní máma. Nechci to nějak zlehčovat, ale potřebujete toho strašně málo (sebe, vaše prsa, šátek na nošení, postel, kam se vejdete i s děckem, plínky, nějaký oblečení pro miminko a s tím prvních pár týdnů pohodlně přežijete). Nejdůležitější jste vy, vaše srovnaná hlava a chlap, co vám namaže rohlík s máslem a šunkou.

Jakmile Googlu prozradíte, že jste v jiném stavu, zblázní se. Příprava na porod, příprava na miminko, příprava na přípravu, kurzy oblékání miminka, jak miminku zapnout bodýčko, jak mu umýt zadeček, jak ho probůh nepoškodit, jak má miminko sát, kudy má sát a čím... Tohle všechno nepotřebujete. Stejně budete mít hlavu úplně prázdnou, až budete rodit, a ještě prázdnější, až budete stát nad přebalovacím pultem a uvažovat, kde že se ta plínka rozepne, abyste ji mohla sundat. Ano, trochu nadsázka, autorka odhalena, ale trochu pravdy na tom je. Přemýšlejte nad tím, co opravdu potřebujete. Za všechny tyto služby budete platit, tak aby vám ty vynaložené peníze něco přinesly. Já bych třeba dneska věnovala čas tomu, že bych si našla porodní asistentku, se kterou bych mohla individuálně zkonzultovat vše kolem porodu, poporodní péče o mě a dítě, abych byla připravená na to, co mi zdravotnická péče může nadělit. Myslím, že to, že si s někým můžu popovídat o konkrétních věcech a vést rozhovor o realitě a praxi, přinese víc než naučená řeč nějakého instruktora.

11

Bude to super, slibuju!

Po prvních týdnech divoké hormonální party se to usadí. Vyleze vám břicho a přestanete vypadat, jako že jste posnídala velkou miskou fazolí, a bude vidět, že se dopředu špulí miminko. Bříško vám nebude překážet a vy budete hvězdně nádherná.

Nakoupíte si šik těhu hadry („Háemko“, Zoot nebo Lindex bych doporučila k náhledu). Budete zářit a to je boží. Dojde vám to, uklidníte se. Smíříte se. Já na tuhle dobu vzpomínám moc ráda. Nic nebylo důležité, řešila jsem, jak a kde bude dítě spát, co bude nosit, jak ho budu koupat, aby to bylo hezký. Děsně mě to bavilo. Byla jsem královna.

Férově přiznávám, že ke konci čekání na dítě se z královny stala kachna, co spolkla medicínu, ale touhle dobou budete natolik nad věcí, že budete řešit mnohem důležitější věci. Třeba já a moje břicho jsme měli za úkol napéct dostatečné množství

vanilkových rohlíčků a nepropásnout, až poběží Popelka se Šafránkovou. V létě zase najdete místo, kde točí nejlepší čokoládovou zmrzku. Vždycky si najdete něco, kvůli čemu bude vaše kulatost vedlejší.

A víte, co je na tom všem nejlepší? Až to skončí. Až bude vaše miminko chodit a mluvit, bude těhotenství (jakkoli bylo náročné, složité, těžké, smutné, veselé, prostě jakkoli ho aktuálně prožíváte) to nejlepší, co vás potkalo. Schválně mi napište, až vašemu děťátku budou dva roky, jaký to celý bylo.

Dámy, jestli na miminko teprve čekáte, moc vám s Vandou držíme palce, aby všechno dobře dopadlo. Osobně radím jenom to, abyste to dítě nepouštěly z ruky, všechno si skenovaly do paměti, protože to takhle uteče.

Jste skvělá!

P. S.: Jestli máte ráda vůně, svíčky, olejíčky, koupele, zkuste se mrknout na tipy aromaterapie pro nastávající maminky. Pokud vám to vyloženě neuleví, aspoň si dáte relax, který se ženám v jiném stavu doporučuje.

● Já to mám za sebou třikrát a nikdy to pro mě nebylo lehké a těhotenství pro mě není procházka růžovým sadem. Nicméně žena je vybavena dokonalou schopností zapomínat, a tak zapomínám i já na své problémy v těhotenstvích a porody a myslím, že to čtvrté ještě přijde. Ničeho se nebojte, není to tak hrozné, věřte mi.

Vanda

„Počkej, až...“

Jakmile se okolí dozví, že si v bříšku pěstujete miminko, dostaví se „Počkej, až se to narodí, to ti skončí leháro, počkej, až ho začnou trápit prdíky, to nic není, co teprv, až mu porostou zuby, co teprv ve školce, ve škole, v pubertě. Až budeš mít dvě děti, můžeme se bavit, protože jedno dítě, žádné dítě“. Od srdce nesnáším, když mi tohle někdo říká, protože to jsou jen řeči rodičů, co se necítí dobře a snaží se svoje špatné zkušenosti přehodit na druhé. Ano, je to dřina být mámou a tátou. Budete unaveni, budou vámi

cloumat emoce, budete mít hlad, budete zoufale chtít spát, ale pořád to bude takové, jaké si to uděláte. Plno trápení jako bolení bříška, špatné usínání, teploty při prořezávání zoubků vás možná nemine, ale všechno je to dočasný, jakkoli náročné to v tu danou chvíli může být. Nenechte se zastrašovat. Přejí vám hned od první chvíle, co svoje miminko budete držet v náručí, pořádnou dávku asertivity. Asertivně se nenechte otrávit.

Denisa

A buďte nechutně optimistická!

Vanda

Tím totiž všechny kolem hrozně naštvete. :-)

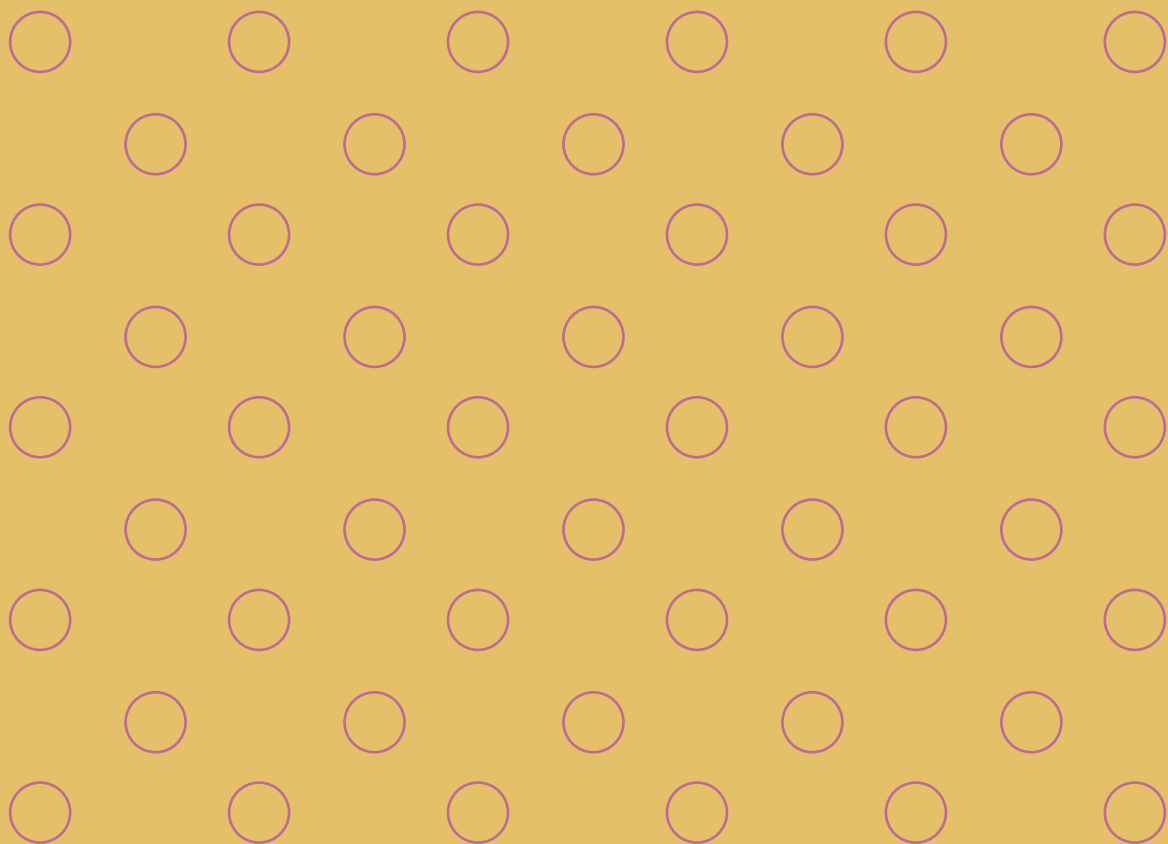
Denisa

14

*Děti
to vnímají.
Víme to!*

Mluvte na své miminko

Vanda

- 16 Období těhotenství je opravdu „náročné“. Ráda bych se maminek na něco zeptala a zase jim dodala víc důvěry v sebe sama. Bavíte se se svým bříškem? Hladíte ho? Pokud ano, tak dobrý! Nebojte, trapný to není. Je to naprosto normální a troufám si říct potřebné. Proč?

MUDr. Stanislav Grof popsal vliv psychiky matky na dítě v prenatalním a perinatálním období a rozdělil jej do čtyř stádií – tzv. bazálních perinatálních matic.

Ve stručnosti je popíši:

1. matrice: období od početí do začátku porodních děložních kontrakcí. Toto období je tedy dlouhé celých 9 měsíců. Jedná se o sžití matky s plodem. Dítě cítí a vnímá psychické i fyzické rozpoložení matky a vnímá pocity, které má vůči jemu samému. Pokud je tato matrice radostná a harmonická, vytváří kvalitu bezpečí a jistotu v dalším životě. Pokud se však matka nedokáže ztotožnit se svou novou rolí, vede to k depresi a základnímu životnímu postoji, že nestojí za to žít. Takže, těšte se na své miminko, hladte bříško, mluvte na něj! Děti to vnímají. Víme to!

2. matrice: začíná porodními stahy a trvá celou 1. dobu porodní. Pokud je tato fáze delší než 12 hodin a je plná stresu matky, dítě je vystaveno velkému tlaku a propadá do pasivity a depresí.

3. matrice: začíná momentem, kdy jsou porodní cesty otevřené a dítě sestupuje. Dobrý průběh přináší dítěti do budoucna smysluplnost, pevnost a vnitřní sílu. Možné komplikace mohou mít za následek koktavost, psychosomatické potíže a problémy se zažíváním.

4. matrice: trvá od narození k přestřižení pupečníku. Je to doba velmi důležitá a většinou závisí na personálu porodnice. Důležitou roli hraje tlumené světlo, tiché hlasy,

položené dítě bezprostředně po porodu na břicho matky, jemné pomalé dotyky, přestřižení pupečníku, až dotepe, a neoddělování dítěte od matky. V této matrici se dítě setkává s prvkem přijetí sama sebe. Je-li bez komplikací, pak je zárodkem mentální dospělosti a člověk dokáže nést odpovědnost za to, co dělá. V opačném případě se v dospělosti často objevuje časté upadání do sklíčenosti a přílišné odevzdání se.

Říkáte si: „Fíha, co když se mi nic z toho nepovede, nebo co když budu rodit sekci?“
No, tak na to bych vám také ráda odpověděla.

Na porod se nikdy nelze stoprocentně připravit, je to děj velmi dynamický, nevyzpytatelný a ve vteřině smaže všechny vaše porodní přání, a proto je důležité si nikdy nic zpětně nevyčítat. Důležité je být seznámená se svými možnostmi a v rámci možností dle nich v aktuální situaci jednat. Tak, aby to pro vás bylo přijatelné. Protože to, co přijímáte za normální vy, nemusí ostatní, a naopak. Jsme individuální a jedinečné a neměly bychom být porovnávány. To, co přijímáme jako normální, nás činí šťastnými, a u každého člověka se to liší. A pokud danou formu porodu přijímáte jako „v pořádku“, bude v pořádku i pro vaše dítě, protože ji prožijete s pocitem jistoty. Dítě, které se narodí sekci, nebude o nic méně zdravé, nebo méně inteligentní než dítě, které se na svět narodilo a nebylo „vyndáno“. Vezměte si z toho to nejdůležitější, a to je vaše dítě. A jak píše Grof, důležité je, aby matka byla šťastná, protože poté je i její dítě. Jakým člověkem bude naše dítě v dospělosti, jak se bude chovat, jaké bude mít zdraví, zda to bude nervák nebo klidáš, nezáleží jen na porodu. Ve výchově dítěte a jeho povahových vlastnostech hraje velkou roli nespočet vlivů. Zjednodušeně bychom si je mohli rozdělit na tři oblasti. Z 25 % jsou to naše geny, které dítěti předáme. Z dalších 25 % je to vliv naší výchovy. A z 50 % je to vlastní vůle dítěte a vliv okolí. Pokud tedy „vychytáte“ těch 25 % a uděláte je nejlépe, jak dokážete, není ještě vyhráno. A proto se netrapte, že jste třeba nerodila přirozeně nebo že jste nekojila. Vaše děti nebudou o nic méně zdravé nebo méně inteligentní. S nadsázkou řečeno, budou stejně „divné“ jako ty ostatní. :-)

Nic se nemá přehánět, zlatý střed ve všem!

P. S.: Říká se ještě, že pokud nastanou problémy ve třetí (vypuzovací) matrici a miminko se tzv. zasekne v porodních cestách a nedaří se mu vyjít ven, dotyčný může v dospělosti trpět klaustrofóbií. Ve svém okolí znám hned několik osob, které jí trpí, a všechny mi po vyzpovídání své maminky, jaký byl jejich porod, potvrdily, že tato fáze porodu byla komplikovaná.

Milé mámy, funguje to! Já pořád říkala, že se těším, až budu ve svém těla sama, protože mě tělocvik dítěte uvnitř mě bolel a nebyl mi vůbec příjemný. On se bez mrknutí oka narodil o tři týdny dřív. Nikoho se na nic neptal. Bez komplikací, rychle, v klidu, jak jenom porod v klidu může být. Věděl to a pomohl mi. Díky, zlato!

Denisa

Rozhovor mámy a internetu

Internet: „Poslouchat své instinkty je moderní.“

Máma: „Chci být moderní, správná a přirozená máma, ale jak to mám v sobě najít. Co když ten instinkt se mnou prostě nemluví?“

Internet: „Nos v šátku, spi s děckem v posteli, koj hlava nehlava, a hlavně buď kontaktní.“

Máma: „Budu. Přísahám.“

Internet: „Souhlasíš s používáním cookies?“

Máma: „OK, souhlasím.“

Internet: „Tohle všechno si kup, to si přečti a zde se zaregistruj.“

Máma: „Hotovo. Jsem nejlepší máma.“

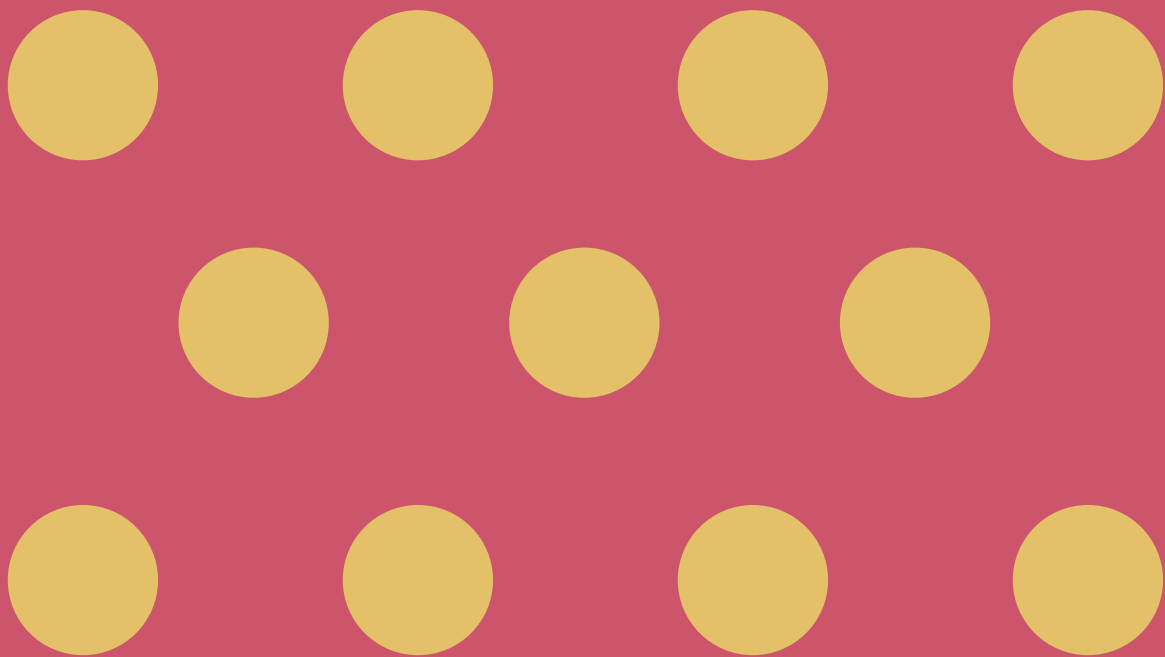
My: „Takhle to právě nefunguje. Neexistuje kniha, co vás naučí dělat mámu správně. Nepomůže vám žádné chrastítko, dudlík, pítka, zavinovačka, plínka, lahvička, peřinka, postýlka, chůvička, monitor, kolíbka, kyblík nebo vanička. Nejlíp si pomůžete sama, vlastní hlavou a srdcem.“

Máma: „A jak?“

Já: „Když nepolezete na nervy vy jemu, nepoleze na nervy ono vám. Stačí, když vám všem bude spolu dobře. A jestli to tak už máte, není potřeba nic dalšího.“

- Ahoj Deni, ty mě bavíš, fakt! Mě Facebook tři dny po porodu nabídl odtučňovací kůru. Brala jsem si to dost osobně. Takže maminky, nebojte. Nabízí to všem!
Pa, Vanda

*Miminku
nemůžete
vyhlásit
válku.*

Rodičovský kontakt

Denisa

21

Přátelé, naprosto schválně tuto kapitolu nenazývám Kontaktní rodičovství. Předpokládám, že jste o tom už slyšeli. Pokud z toho tématu a oblasti jste zmatení, protože jste o něm četli milión článků a publikací, asi se teď trochu usmíváte. Pokud jste o něm neslyšeli, nevádí, určitě se o tom dozvíte i odjinud než jen od nás. Každý o tom píše a já mnoho autorů podezírám, že patří mezi teoretiky. Mluví o tom teď každý a prý je to základem úspěšného rodičovství. Všichni o tom čtou a studují teorii. Na sociálních sítích jsou mraky skupinek, kde se rodiče předhánají, kdo je z nich víc kontaktní.

V případě, že budeme kontaktní rodiče, teprve pak budeme dobří rodiče. Takže všichni usilujeme, seč nám síly stačí, aby nás do téhle škatulky taky zařadili. Ve velkých obchodních domech kupujeme knihy a učíme se, jak být kontaktní, správní, přirození. Našli jste ale knihu o tom, jak se z rodičovství, i toho kontaktního, nepicnout? Já ne a málem jsem se picla.

Tohle kontaktní rodičovství pro moderní rodiče je trochu moc nafouknutý balónek plný paradoxů, který bych teď ráda propíchl špendlíkem. Hned to objasním. Samotný přívlastek – kontaktní. Prosím vás, kdo z vás se nedotýká svého dítěte. Aha, každý alespoň trochu nějak. Všichni jsme kontaktní. Píše se, že kontaktní rodičovství má být přirozené a intuitivní. Tak proč ho mám studovat? Proč mám mít v hlavě zase další soubor pravidel, jak a kde a kolikrát denně se kontaktovat? Nehledě na to, že si myslím, že kontaktní rodičovství by se mělo spíš provozovat než si o něm číst. Kontaktní je každý rodič a máme teď zase jenom nějakou škatulku a měřítko. Je to hloupá smyčka.

A jak je to s tím moderním rodičem? Tady taky nacházím trochu paradox. Pokud už teda hovoříme o kontaktním rodičovství, tak mluvíme o způsobech, jak se o děti pečovalo kdysi. Tradičně. Dávno. Tím pádem je to spíš návrat k tradici. K předkům

- 22 a kořenům. Hledáme, co jsme už měli, a učíme se tomu, co jsme už uměli. Řekla bych, že kontaktní rodičovství je spíš přístup osvícených rodičů k péči o potomky. Bum, balónek prasknul. Aspoň pro mě.

Není univerzální návod na to, jak to udělat, abyste s děťátkem byli spokojení. Plno věcí je o nastavení hlavy, srovnání priorit, být k sobě upřímní, abyste si určili, co vám vyhovuje a kde už začíná něco, co je pro vás nepříjemné. Miminku nemůžete vyhlásit válku. Nejste soupeři, ale partáči na celý život a daleko po něm. Vždycky se dá najít způsob, jak TO udělat snesitelně pro oba. Když se vám tohle podaří si v hlavě nastavit, budete mít všichni mnohem víc času na zábavu.

Jak uděláte miminko spokojené:

Nenecháte ho plakat samotné – NIKDY.

Budete ho kojit tak často, jak to budete zvládat.

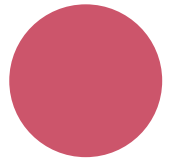
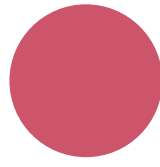
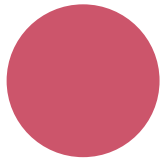
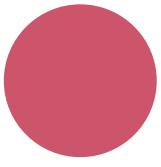
Budete s ním v posteli.

Nikdy mu neodmítejte poskytnout náruč, když bude potřebovat (s tímto bodem vám pomůže šátek nebo nosítko).

Snažte se v dítěti vidět partnera, ne zvířátko, co za pamlsek udělá kotrmelec a zavrtí ocáskem.

=

*Dopřávejte mu rodičovský kontakt.
Dotyky jsou pro miminka a malé děti největším
důkazem lásky. A vy to své máte přeci rádi.*

Tento princip chování rodičů k dětem je popsán knížce Koncept kontinua. Autorka Jean Liedloffová se dostala mezi indiány v Jižní Americe, kde ji jako ženu zaujalo, že tamní děti nepláčou, nevztekají se, neutíkají a po hlavě neskáčou do jámy v zemi. Začala studovat, proč se tak děje, proč je to v její zemi (Spojených státech amerických) jiné. Suma sumárum zjistila, že indiánští rodiče dělají výše zmíněné body, dělají je automaticky, nikdo je to neučí. Definovala to jako vzorec chování, který lidská mláďata od svých rodičů očekávají (ono kontinuum), že bude naplněn, a v tom případě budou mít uspokojené své potřeby a díky tomu mají doma klid. Kniha jde pochopitelně dál a hlouběji rozebírá vývoj člověka až do stádia sebevědomého, schopného a samostatného jedince, který je emočně a po psychické stránce perfektně vybaven, aby se stal prima dospělákem. A upřímně – tohle bych jako máma chtěla svému synovi taky dát.

24

A takové moje nadpravidlo – nedělat nic, co vás jako rodiče štve a není vám příjemné, nebo máte dokonce pocit, že vás zásadně omezuje. Jinak se kouzlo harmonie nedostaví a budete oba (vy i dítě) naštvaní a zase budete proti sobě. Jde o to si prostě určit věci, přes které nejede vlak, tyto mantinely na 100 % respektovat (je jedno, které věci to budou) a o tom ostatním debatovat a snažit se situace řešit remízou. Ještě nikdy žádného rodiče nezabilo, když jeho dítě hodilo do kanálu o pět kamínků víc. Je to jenom pět minut navíc a oba budete v pohodě. Nestojí vám to za to? Copak nenecháte chlapa dokoukat přesilovku národáku, když hraje Jarda Jágr? To je úplně stejné, ne rozmazlování, ale respekt k zájmům a prioritám vašeho partnera.

Taky je potřeba zůstat naladěni na vaše miminko. A věřte mi, že to bude fuška, protože všichni kolem jsou přece zkušené odborníci. Babičky, tchyně, tetičky, kamarádky, sousedky, kolegyně z pískoviště, pokladní v supermarketu, kdekdo. Ty „kolemjdoucí“ umíme ještě odpálkovat docela snadno. Za to dost sil stojí, abyste se nenechali vyhodit ze své role vašimi blízkými. Oni to nebudou myslet zle, mají prostě jiné zkušenosti, vychovávali děti jindy. Logicky to celé vidí jinak. Ujistěte je, že víte, že k nim můžete pro radu, pokud to budete potřebovat. Nejdřív je ale řada na vás, abyste to s děťátkem zkusili sami. Ať vám věří a respektují vás a radují se, jak super dítě máte.

Chce to, abyste dělali jen to, co je příjemné vám a vašemu děťátku. Jakmile budete opravdu cítit, že je vám všem doma dobře, budete se umět vypořádat i s radami, které patří do spamu.

A není to těžké, zvládnete to a držím vám palce, protože je to skvělý pocit a úleva! Nečekejte od nás, že vás budeme nabádat, abyste nechali dítě samotné plakat nebo se vzteky zmítat na zemi, abyste za ním v osm večer zavřeli dveře, ať si třeba hodinu čučí do stropu, že bude jíst, protože vám se hodí teď servírovat oběd. Tohle není to, co chceme „mámě“ říct.

Nečekejte, že vám povíme, jak máte věci přesně dělat. Na to si musíte přijít sami. Vaše dítě nejste vy, když jste byli malí, ani vy nejste rodiče, kterými byli vaši rodiče. Jste prostě svoji, jiní, prožíváte jinou dobu. Nikdo není dvakrát, čili ani jedna metoda nemůže vyhovovat dvěma rodinám. Pomůžeme vám najít vlastní cestu a budeme vás poslouchat, dokud vám nebude líp.

Slibujeme!

25

● Ahoj, Deni, ráda bych maminkám ještě něco řekla. Můžu?
Důležité je se z toho neposrat! Pokud nefunguje něco, co někde píšou, že je „kontaktní“, a vy máte jazyk na vestě a už nemůžete, nebo celou noc nespíte, protože se bojíte, že miminko zalehnete, tak se na to prostě vykašlete! Dobrá máma je každá máma, která je spokojená.

Taková, jaká je.

Pa, Vanda